

XXVIII.

Forslag til Lov

om

**Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes
Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse
Virksomheder.**

(Fremsat i Folketinget den 14. Oktober 1902 af Indenrigsminister *Enevold Sørensen*.)

§ 1.

Har en Arbejder været Genstand for et under Loven af 7de Januar 1898 hørende Ulykkestilfælde, der medfører Nedsættelse af hans Arbejdsevne ud over 13 Uger, tilkommer der ham fra Udløbet af den 13de Uge *Dagpenge* overensstemmende med Forskrifterne i nærværende Lov.

§ 2.

Dagpengenes Størrelse udgør $\frac{3}{5}$ af den tilskadekomnes Dagløn, dog ikke over 2 Kr. og ikke under 1 Kr. daglig. For hver Uge betales Dagpenge for 7 Dage.

Delvise Dagpenge ydes ikke.

Daglønningen bestemmes paa den i Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898 § 7 foreskrevne Maade.

§ 3.

Retten til Dagpenge er betinget af, at Nedsættelse af Arbejdsevnen er til Stede. Dette anses at være Tilfældet, saa længe den tilskadekomne paa Grund af den ham overgaaede Beskadigelse ikke er i Stand til at genoptage sit tidligere Arbejde. Dette godtgøres ved Lægeerklæring.

Naar den tilskadekomne paany gaar i Arbejde, anses Nedsættelsen i Arbejdsevnen dermed for ophørt, uanset at Lægen ikke har afgivet Erklæring derom.

Dagpenge-Ydelsen vedbliver ingensinde længere end til Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden.

§ 4.

Hvor Tilfældet ikkun medfører forbigaaende Nedsættelse af Arbejdsevnen, opføre Dagpengene at løbe fra det Tidspunkt af, da Betingelserne for samme efter § 3 bortfalde.